ANUL X No. 2782

Ediția de seară

DUMINICĂ 16 MARTIE 1897

Abonamente
încep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc înainte
Un an în țară 30 leĭ; în streinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 » » » 25 »
Treĭ lunĭ 8 » » » 13 »

Numărul 10 banĭ
In streinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te-ferești Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BANCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BANCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25)

BOMBARDAREA SALONICULUI

O dată cu ediția de SEARA a „Adevĕruluĭ" de astă-zĭ, cititoriĭ sînt rugațĭ să reclame chioșcarilor și vînzătorilor de ziare SUPLIMENTUL GRATUIT CU ȘTIRILE DE DIMINEAȚA.

INVINȘI

Cu tot prestigiul, cu tot sprijinul Băncilor și Creditelor, în ciuda chiar a concursuluĭ de ultima oră acordat de către *L'Indépendance Roumaine* și directorul eĭ, grupul sturdzist, șeful și pretinsul stat-major aŭ fost învinșĭ.

Pentru uniĭ și alțiĭ, pentru acela carĭ pun prea mult preț pe formele exterioare și daŭ prea puțină atențiune fonduluĭ real, căderea, confuziunea D-luĭ Dimitrie Sturdza, a D-luĭ Stătescu, a D-luĭ Cantacuzino, a dictatorilor de pînă ierĭ, a celor carĭ conduceaŭ partidul și carĭ țineaŭ în mînă organizațiunea grupăreĭ, este un caz ciudat; dar pentru oameniĭ carĭ știŭ vedea maĭ adînc, ultima întîmplare nu e de cît naturală.

După moartea șefuluĭ autorizat și după moartea bărbaților însemnațĭ carĭ aŭ făcut gloria liberalizmuluĭ în țara aceasta, aŭ rămas oameniĭ pe carĭ îĭ vedem, dintre carĭ nicĭ unul cu destul prestigiŭ pentru a comanda celor-l'alțĭ. De aceea liberaliĭ aŭ procedat la vot și șĭ-aŭ dat un șef legal, în neputința în care se aflaŭ de a avea unul natural.

In jurul acestuĭ șef muncitor, sîrguitor, pasionat pentru politică, dar strîmt la vederĭ, intolerant și iritabil, s'aŭ adunat toțĭ sectariĭ partiduluĭ a cărora cea maĭ înaltă expresiune este D. Gogu Cantacuzino.

Aceasta erea atmosfera partiduluĭ liberal, aceasta este și astăzĭ. Dovada o avem. Acum patru anĭ, partidul liberal șĭ-a dat organizațiunea cea maĭ esclusivistă posibilă, disciplina cazarmeĭ a fost introdusă, fanatizmul musulman a fost insuflat partizanilor. D. Sturdza era omul destinat și predestinat ca să conducă o asemenea operă.

Partidul admira intoleranța, războiul fără iertare contra libereĭ cugetărĭ în sînul partiduluĭ, anatemizarea acelora carĭ ĭșĭ permiteaŭ să fie maĭ inteligențĭ de cît D-niĭ Cantacuzino, Palladi orĭ Nacu.

Această atmosferă uricĭoasă perzistă încă, dovadă că pentru mulțĭ liberalĭ, pentru liberaliĭ tinerĭ și cultĭ, omul viitoruluĭ în partid este al doilea sectar după D. Sturdza, moștenitorul natural al acestuĭa, D. Gogu Cantacuzino.

Ca și pretinsul șef, fostul ministru de finance, lipsit cum este de orĭ-ce calitate strălucită, lipsit de talentul oratoric, lipsit cu desăvîrșire de talentul ziaristuluĭ, de și a fost directorul unuĭ ziar, lipsit de vederĭ originale, lipsit de cultură superioară și generală, în schimb, însă, stăruitor, rutinar și fanatic, a ajuns să aibă admiratorĭ.

Eĭ bine, D. Cantacuzino, dacă va ajunge vre-odată șeful partiduluĭ liberal, orĭ măcar șeful unuĭ guvern liberal, va fi o a doua nenorocire mare pentru partid, va fi Dimitrie Sturdza nerevăzut și necorectat.

Pentru moment, însă, partidul a făcut o sforțare laudabilă și s'a sustras influențeĭ oamenilor nefaștĭ în mediocritatea lor, carĭ duceaŭ liberalizmul de rîpă.

Va avea partidul liberal destulă energie și destulă putere ca să meargă pînă în capăt și să se reorganizeze în afară de tutela D-lor Sturdza și aĭ săĭ? Mă tem că nu. Cu toate acestea, oameniĭ de bună-voință să nu se descurajeze, căcĭ îndrăzneala și devotamentul lor vor întuneca fața cu partidul calitățile negative ale zișilor ocultiștĭ.

Importantul, la ora actuală, este că amiciĭ D-luĭ Sturdza, statul-major oficial, a fost învins, fără ca pretinșiĭ stăpînĭ aĭ situațieĭ să îndrăznit cel maĭ ușor act de agresiune în potriva guvernuluĭ. Demisiunea D-luĭ Sturdza la Senat a rămas fără nicĭ un efect și a trebuit contramandată, demisiunea D-luĭ Gogu Cantacuzino a trecut ca o scrisoare la poștă, și nu e nimenĭ în această țară care să se emoționeze de toate aceste întîmplărĭ.

Sturdziștiĭ aŭ pierdut, pe lîngă putere, și efectele teatrale pe carĭ le pregătiseră.

Sărmaniĭ oamenĭ, plecînd către întunerecul dizgrațieĭ, n'aŭ avut măcar o licărire de foc bengal care să le lumineze calea.

Vae victis!

Const. C. Bacalbașa

SATIRA POLITICA

La dosar!

Retragerea luĭ Gogu plus Costică în vĭața privată n'a produs nicĭ scădere la bursă, nicĭ scumpirea brăgeĭ, nicĭ urcarea cosmeticuluĭ.

Toate aŭ rămas în starea lor normală, Batalionul de dame a ridicat picĭoarele cu aceeașĭ libertate de ideĭ, cĭapa e tot atîtea parale ocaua, ĭar *Voința Națională* a rămas tot atît de necitită ca și în trecut.

N'a fost nicĭ eclipsă, nicĭ cometă la mijloc, pămîntul nu s'a cutremurat, catapeteazma BănciĬ Naționale nu s'a rupt, ĭar amicul Carada a declarat că nu maĭ dă nicĭ o acțiune de a BănceĬ pe pĭelea D-lor Cantacuzino și Stoicescu.

Singur Skuĭpevski, ca un ultim omagiŭ adresat oamenilor patronuluĭ nenorocit, a telegrafiat în străinătate jalnica tragedie.

Vax.

BOTUL PE LABE

Un fapt noŭ pune în evidență ticăloșia morală a D-luĭ Sturdza și a prietenilor săĭ politicĭ. Toată lumea credea că după tardivul act de bărbăție al D-luĭ Aurelian, „ignobilul" îĭ va declara războiŭ fățiș și că dificultățile vor începe maĭ teribile ca orĭ cînd pentru actualul cabinet.

Toată lumea a fost cu drept cuvînt mirată, cînd totul s'a mărginit la o întrunire la D. Ferichide și o convocare a majorităților pe aseară. Ce s'a întîmplat? De ce această fugă rușinoasă a sturdziștilor? Motivul l-a spus singur D. Sturdza, cînd a declarat partizanilor săĭ că regele cere ca eĭ să se astîmpere. Cînd scriem aceste rîndurĭ, nu putem ști ce s'a petrecut la Senat, nicĭ ce declarațiunĭ a făcut fostul prim-ministru. Ceea-ce însă este pozitiv, e că porunca venită de sus a astîmpărat nobilul zel al războinicilor de ierĭ și că cel puțin budgetele vor trece fără discuțiune. Odată budgetele trecute, Camerele se vor închide și în timpul vacanțelor, guvernuluĭ îĭ va fi ușor să găsească o soluțiune definitivă și un chip de înlăturare a „ignobiluluĭ". Retragerea de azĭ este o dare înapoĭ definitivă, și această renunțare la luptă se datorește regeluĭ și slugărniciei fostuluĭ săŭ consilier.

Suflet mic și negru, imbecil și răŭ ca o babă fată mare, D. Sturdza întrunește, după cum se vede, pe lîngă toate acestea, și tot ce trebuĭe pentru a fi un perfect lacheŭ al palatuluĭ, fapt de mult știut, dar dovedit astă-zĭ din noŭ și cu prisosință.

Sfinx.

14 ȘI 15 MARTIE

Aŭ trecut nouă anĭ de cînd regimul colectivist a căzut în noroiŭ și în sînge. Cînd îmbrățișăm cu privirea acest trecut, vedem cu jale că moravurile publice nu s'aŭ îmbunătățit, că aceeașĭ sălbătăcie există încă în luptele dintre partide.

E însă, pare-se, chiar o dare înapoĭ. Inainte, ambele partide nu se plecaseră cu totul regeluĭ. Cînd acesta făcea pe surdul, revoluțiunile de stradă și manifestațiĭ ca cea din Iașĭ, îĭ vesteaŭ că *trebue să schimbe guvernul*. Politicianiĭ știaŭ că totul vine de la Palat, dar nu alegeŭ mijloacele prin carĭ să capete bună-voința regală. Azĭ, din potrivă, partidele politice sînt cu desăvîrșire îngenunchiate de rege. Ele nu maĭ aŭ veleitățĭ de independență, pleacă rușinate și umilite capul și sînt în stare, după ordinul regeluĭ, să facă cele maĭ contrazicătoare fapte. E de ajuns să citĕm caraghĭozlîcul făcut de conservatorĭ, cînd, după ordinele regeluĭ, aŭ dat concurs liberalilor ca să scape de încurcătura ghenadistă.

Cu această singură deosebire în răŭ, lucrurile nu s'aŭ schimbat. Păturile noastre, zise superioare, decad din ce în ce maĭ mult, puterea regeluĭ se afirmă maĭ hotărîtor, ĭar moravurile nu se maĭ îndulcesc.

Singura speranță este în aducerea la vĭața publică a păturilor populare, și aceasta ne e teamă că nu se va putea face de cît tot în mod sălbatec și violent, așa precum aŭ fost căpătate toate reformele în țara romînească.

C. M.

Alexandru N. Lahovari

Rezistența Grecieĭ

Grecia continuă a rezista marilor puterĭ.

Amenințările Germanieĭ, strigătele preseĭ austro-ungare și chĭar blocarea Creteĭ, în loc ca să încovoaĭe pe guvernul grec, din contra l-a ațîțat cu atît maĭ mult la o rezistență eroică.

Trupele greceștĭ pleacă zilnic spre Tesalia, colonelul Vassos se întărește din ce în ce în Creta, ĭar insurgențiĭ grecĭ ĭaŭ cu asalt forturile turceștĭ și amenință chĭar trupele europene.

Lupta între Europa și Grecia e dar declarată pe față și pare că aceasta va ĭeși victorioasă, considerînd neînțelegerea vădită a marilor puterĭ europene.

Orĭ-cît de mică ar fi, Grecia se poate cu succes opune celor șease puterĭ europene, căcĭ nicĭ una din ele nu va îndrăzni să facă vre-un pas serios contra Grecieĭ, temîndu-se să nu provoace un conflict general.

Amenințările Germanieĭ și ale Austro-Ungarieĭ nu însemnează nimic, de oare-ce aceste state nu pot întreprinde nimic contra Grecieĭ fără de concursul celor-l'alte marĭ puterĭ europene; ĭar cît privește pe acestea, telegramele și darurile țaruluĭ Nicolae, întîlnirile lorduluĭ Salisbury cu Hanotaux, etc., sînt destule dovezĭ că ele nu se gîndesc de loc la vre-o măsură serioasă în contra Grecieĭ.

Rusia și Anglia

Chestia cretană nu e de cît un joc diplomatic între Anglia și Rusia, ĭar Grecia este un simplu pion apărat de interesele ambilor combatanțĭ. Atît Rusia cît și Anglia urmăresc aceleașĭ scopurĭ în Orient, fie-care din ele voind să grăbească distrugerea imperiuluĭ turc. Singura deosebire între ele este că Anglia o declară în mod franc și lucrează deschis în această direcție, pe cînd Rusia, negînd, se dezminte prin propriile eĭ acțiunĭ.

In acest duel ruso-englez, Greciĭ n'aŭ ce pĭerde. Din contra, printr'o atitudine energică, pot deveni stăpînĭ pe multe din provinciile turceștĭ.

Frica Austro-Ungarieĭ

Tocmaĭ acest fapt înspăĭmîntă însă pe Austro-Ungaria, care, știind că din cauza situațiuneĭ politice a Europeĭ, Grecia poate face totul fără a se teme de pedeapsă, vede cu durere cum Salonicul și o parte din Macedonia e aproape să cadă în mîĭnile Grecilor. Acest lucru pune pe Austro-Ungaria în dilema: orĭ a renunța la Macedonia; ceea-ce nu se poate, orĭ să oprească cu armele apropierea Grecilor de Salonic, ceea-ce ar provoca un războiŭ general, din care nu se știe dacă tripla alianță ar ĭeși victorioasă.

Dilema Austro-Ungarieĭ de o parte și duelul ruso-englez din altă parte, fac ca Grecia să urmeze fără grijă calea apucată și, compt înd pe neînțelegerea puterilor Europeĭ, să reziste cu succes amenințărilor absolut platonice ale unora dintre marile puterĭ europene.

Val.

Inmormîntarea luĭ A. Lahovari

Biserica Albă

FĂRĂ PRESĂ

Un caz foarte cĭudat!

Acuma, cînd grupul Aurelian s'a dezlipit de grupul Sturdza-Stătescu, se întîmplă o cĭudată întîmplare: Guvernul n'are în Bucureștĭ o singură gazetă care să-ĭ susție politica.

Tot într'o asemenea situațiune s'aŭ aflat liberaliĭ cînd aŭ făcut ruptura cu C. A. Rosetti. Liberaliĭ n'aveaŭ pe vremea aceea de cît un singur ziar, Romînul, *care la un moment a trecut în opozițiune. Atuncĭ s'a fondat* Voința Națională, *pe care o cunoaștem și care, în nicĭ un moment, nicĭ la guvern, nicĭ în opozițiune, n'a avut nicĭ un succes și nicĭ un moment de glorie.*

Acuma, liberaliĭ guvernamentalĭ aŭ rămas, de asemenea, fără comunicațiune cu țara, publicul nu are în fața-ĭ de cît ziare ostile orĭ pe jumătate ostile; într'un cuvînt, ne găsim d'inaintea unuĭ caz extra-ordinar.

Singura consolațiune pentru liberaliĭ aurelianiștĭ este că Voința Națională *nu poate fi invidiată; așa că ziarul care va trebui să șĭ-l dea, va fi primit de public cu maĭ multă simpatie și cu maĭ multă încredere.*

Stop.

„Pisica Neagră"

(Le Chat Noir)

Nu e vorba aicĭ de cîrcĭuma la „Pisica neagră" de lîngă Ateneŭ. E vorba de cîrcĭuma artistică din Paris „Le Chat Noir", care a avut un rol în mișcarea literară și artistică a acestuĭ sfîrșit de veac și de întemeĭetorul eĭ, Rodolphe Salis, care a murit zilele trecute.

Pentru un romîn care n'a ĭeșit din țară, care nu cunoaște Parisul și obiceĭurile sale, greŭ îĭ e de închipuit o cîrcĭumă artistică, în care intrînd, tu pacînic cetățean, te vezĭ apostrofat cu vorbele cele maĭ puțin măgulitoare, ca: „stîrv murdar, burtă-verde, idiot, pungaș, pește" și dacă eștĭ cu o femeĭe la braț, nicĭ aceasta nu-ĭ crutată. Un cetățean al libereĭ Romîniĭ, imediat șĭ-ar ridica pumnul și ar începe să se bată în regulă cu aceștĭ mojicĭ.

Intr'o cîrcĭumă artistică din Paris însă, noul venit e silit să ție pĭept și el insultătorilor, scandalagiilor și apoĭ să fraternizeze cu ceĭ-l'alțĭ clienți, cu carĭ împreună va asculta opere de o artă ciudată, în care se amestecă talentul, pornografia și în tot cazul excentricitatea. Poețiĭ își zic singurĭ poeziile lor, compozitoriĭ 'șĭ le cîntă și apoĭ începe reprezintațiunea adevărată, care în cele maĭ multe cazurĭ este alcătuită din umbre chineze...

In interiorul circiumeĭ

Intemeĭetorul primeĭ cîrcĭume artistice din Paris este Rodolphe Salis, care a murit zilele trecute și care a făcut din cîrcĭuma luĭ, „Le Chat Noir", un loc de întîlnire, la Montmartre, a tot ce-ĭ artistic, ce-ĭ literar și ce-ĭ parizian. In jurul luĭ s'aŭ grupat pictorĭ ajunșĭ celebri azĭ, ca Wilette, Stenlein, Caran d'Ache, Pille, Gil, poĭețĭ și scriitorĭ ca „Godeau, Mesy, Jules Jouy, Mac-Nab, Ferny, Maurice Donay și altiĭ.

„Pisica Neagra" a fost deschisă întîĭ în bulevardul Rochechonart și gravura ce dăm maĭ sus, reprezintă interiorul cîrcĭumeĭ pe cînd încă nu se mutase în strada Victor Massé, în localul propriŭ și în care s'aŭ petrecut zilele glorioase ale celebreĭ cîrcĭume.

Aicĭ se fondă și ziarul săptămînal „Le Chat Noir", la care colaborară toțĭ poĭețiĭ și scriitoriĭ stabilimentuluĭ și al căruĭa frontispiciŭ îl dăm aicĭ.

Pentru a alcătui această afacere și a organiza acest cerc strălucit de artiștĭ, a trebuit ca „gentilomul cîrcĭumar" Salis să fie și el „ce-va" și „cine-va".

*

S'a născut în orașul Chatellerault. Tatăl săŭ, un mare neguțător, credea să-l facă funcționar orĭ magistrat. Dar copilul avea dispozițiunĭ pentru pictură și caricatură. Veni la Paris și intră la școala de Belle-Arte, dar nu a putut reuși să însemneze ce-va. A plecat apoĭ în America, unde s'a făcut zugrav de case. N'a putut sta mult nicĭ acolo și s'a întors înapoĭ în Franța și se făcu cîrcĭumar, fondînd „Le Chat Noir".

Pe lîngă faptul că în stabilimentul luĭ lumea putea să vadă și să audă multe din celebritățile pariziane, originalitatea luĭ Rudolphe Salis stătea maĭ ales în facerea reclameĭ, „a bonnimentuluĭ", cum se zice pe franțuzește. In această privință, a rămas celebru și multe din vorbele sale, jumătate serioase jumătate glumețe, aŭ rămas ca tipurĭ de cuvinte de spirit parizian. Pentru fie-care poĭet saŭ artist al stabilimentuluĭ săŭ, avea cîte-va vorbe de re-

comandațiune, carĭ în tot cazul nu eraŭ banale, de și de multe orĭ eraŭ grosolane.

Salis unea un fel de pretențiune nobilă cu zăpăceala extravaganțeĭ. La ușa cîrcĭumeĭ, vecĭnic stătea un fel de portar uriaș, îmbrăcat în firoturĭ și într'o livrea jumătate caraghĭoasă, jumătate serioasă, și care anunța cu un glas de stentor pe noul venit, bătînd în podea cu o halebardă.

Stăpînul, vecĭnic purta la redingotă decorațiunea „Legiuneĭ de onoare“, pe care nu ĭ-o dăduse nimenĭ. In fie-care an el își dădea un grad maĭ înalt și nimenĭ nu se gîndea să conteste aceste drepturĭ pe carĭ el nu le avea...

*

Apucăturile artistice al întreprindereĭ, gustul parizian care mergea spre escentric, aŭ făcut ca „Le Chat Noir“ să fie localul la modă în care toate cercurile sociale se întîlneaŭ. A debuta și reuși în cîrcĭuma luĭ Salis, era a-țĭ deschide calea și maĭ toțĭ tineriĭ de azĭ, carĭ fac onoarea arteĭ și literelor franceze, aŭ trecut prin localurile „Pisiceĭ negre“.

Intreprinderea artistică a adus o mică avere luĭ Salis. Ișĭ cumpărase chĭar un castel antic și credea că se va putea retrage rentier. Lăsase chiar stabilimentul săŭ, care a fost dărîmat zilele trecute, cînd moartea l-a luat pe el încă tînăr, la vîrsta de patru-zecĭ și șeapte de anĭ, după o vĭață destul de agitată și plină de cĭudățeniĭ. Istorieĭ acestuĭ sfîrșit de veac, îĭ va veni greŭ să claseze pe acest tip original de negutător artistic, care, vînzînd bere, amuza publicul și îĭ dădea bucățĭ de artă, carĭ aŭ rămas în literatura franceză.

M.

Impresiunĭ și Palavre

(Din corespondența luĭ Chițibuș cu cetitoarele sale)

Un frate

En face de moi vient s'asseoir
Un convive vetu du noir
Qui me resemblait comme un frère.
A. de Musset. *(Nuit de Decembre).*

Mĭ-aĭ vorbit ĭerĭ, crudă *Alută*, prietena mea, de tînărul conrupt către care amica ta, la *Húgo*, cu dispreț a privit, după ce un moment a avut impresiunea că-l ĭubește pe acest îndrăsneț, care ĭĭ furase o sărutare pe drumul către țară...

Mĭ-aĭ vorbit de el și, cu saŭ fără intențiune, mĭ-aĭ pus în față oglinda și în ea m'am văzut pe mine însu-mĭ, o umbră a mea, a aceluĭa care și-a pĭerdut speranța de a maĭ fi ĭubit și care, în brațele femeilor pĭerdute, uĭtă iluziile pĭerdute.

Călătorul amiceĭ tale, ca și mine, avea în suflet o parte bună; ca și mine, în momentuĭ cînd a sărutat-o, a avut o clipă în care a sperat. Ce a trebuit să treacă prin capul nenorocituluĭ, tot timpul cînd *ea* dormĭa, pe cînd el o admira! Ișĭ zicea el în gîndul luĭ trist:

— Toate le-am pĭerdut în vĭață, inima mi s'a uscat, și, cu toate acestea, cine știe dacă nu am găsit în această ființă, pe aceea care să mă facă să renasc? Cînd ea s'a deșteptat, umilit și rușinat, el a văzut că totul este pĭerdut. Șĭ-a dat drumul prea repede dorințelor sale, a comis o grosolănie, care nicĭ odată nu șĭ-o va ĭerta. Rugător, îĭ implora ĭertarea; dar *ea* l-a țintuit departe cu o privire rece, care apoĭ a devenit disprețuitoare, cînd a aflat că acest tînăr timid, din vagonul drumuluĭ de fĭer, este un stricat pe care o femeĭe cum se cade se compromite a-l cunoaște!

Un stricat! Un stricat! Ce ușor este a zice acest cuvînt, ca și cînd stricăcĭunea nu-ĭ ca și beția? Deviĭ corupt prin faptul că vreĭ să te amețeștĭ, cum deviĭ bețiv atuncĭ cînd vroĭeștĭ ca în sticla de vin să-țĭ uĭțĭ nenorocirile vĭețeĭ.

Sîntețĭ teribile, voĭ, Doamne cinstite, carĭ avețĭ a-face cu oamenĭ carĭ fac aceleașĭ lucrurĭ, dar *cu perdea*, și carĭ ișĭ conduc amantele, cu coșul ridicat, la șosea, pe cînd *tineriĭ conruptĭ* ișĭ aruncă în cîte patru colțurĭ ale lumeĭ tinerețea lor inutilă și, cu glasul lor de falșă veselie, zăpăcesc pe burtă-verzimea placidă, îngustă la minte și hipocrită la moravurĭ!

Nu merită disprețul stricațiĭ. Eĭ sînt de plîns, de oare-ce aŭ rămas stingherĭ pe lume și sînt osîndițĭ vecĭnic a-șĭ da iluziunea dragosteĭ, în brațe mercenare și pentru care nu pot avea de cît dispreț și compătimire.

Și în loc ca pe aceștĭ bolnavĭ, voĭ femeĭ miloase, să-ĭ luațĭ de mînă și să le arătațĭ noul drum spre fericire, voĭ le aruncațĭ privirĭ de dispreț și îĭ aruncațĭ din noŭ în gheena amoruluĭ, de unde eĭ vor să ĭasă.

...Și tu crezĭ că dacă eŭ aș fi întîlnit pe amica ta, poate așĭ fi ĭubit-o! Te înșelĭ, eŭ sînt dintre tineriĭ conruptĭ, și, ca și pe *el*, și pe mine *ea* m'ar fi țintuit loculuĭ cu privirea eĭ disprețuitoare...

Nu, nu, *Aluto*, pentru noĭ, nu sînteți voĭ, femeile cinstite...

Chițibuș

O noapte în Viena

Intr'o seară, un tînăr prusian intră în cafeneaua-concert „Ronacher“ din Viena și, prin cheltuelile sale exagerate, atrase asupra sa atențiunea a două frumoase florărese.

Ele se împrietenîră îndată cu tînărul elegant și șampania a curs în abundență toată seara,

Don Juanul propuse o plimbare cu trăsura și frumoasele vieneze primiră cu bucurie.

Toate localurile publice de noapte fură cutreĭerate; cognĭacurile, vinurile și cafelele se succedaŭ, ĭar Domnișorul nu-șĭ aprindea țigara cu chibriturĭ, ci cu bilete de bancă de cîte 5 florinĭ bucata.

Noul mușteriŭ avea aparențe prea bogate pentru ca frumoasele florărese să se îndoĭască de bunele sale intențiunĭ; ișĭ închiriară cîte-șĭ treĭ pentru acea seară o cameră dintr'un otel vienez.

Șampania și vinul ișĭ făcură ĭute efectul amețitor și tinerele noastre se aruncară fără grijă în brațele luĭ Morfeŭ. Cînd se treziră a doua zi, cavalerul dispăruse și împreună cu el două ceasoarnice de damă, un inel cu briliante și cîte-va bilete de bancă ale florăreselor.

Furia vienezelor înșelate era la culme. Ele jurară să-șĭ răzbune și se duseră îndată la comisariatul de poliție, declarînd că aŭ fost siluite și prădate de tînărul fugar. Poliția austriacă nu se lăsă însă să fie trasă pe sfoară și, constatînd identitatea denunțătoarelor, cercetă și descoperi adevărul, condamnînd pe frumoasele răzbunătoare la cîte-va zile închisoare pentru inducere în eroare a justițieĭ, ĭar pe tînărul prusian îl condamnă în lipsă la două lunĭ închisoare.

Whist

Monstrul din strada Raionuluĭ

Foarte de tînăr, la etatea de opt-spre-zece anĭ, Popescu zis și Zodiacu, a intrat într'o școală călugărească de la mînăstirea Dealuluĭ, de lîngă Tîrgoviște.

In apropiere de acea mînăstire se afla o chinovie de călugărițe.

Orĭ de cîte orĭ întreba starițul de el, i se spunea că a plecat la vie ca să sape saŭ la pădure ca să taĭe lemne.

Zodiacu găsise încă vre-o cincĭ-șase călugărĭ cu carĭ legă relatiunĭ strînse. Eĭ devergondaŭ călugărițele de la chinovie și împreună cu ele se dedeaŭ în pădure la acte de o lubricitate neexprimabilă.

*

Pe acea vreme era stariț la mînăstire un călugăr numit Agapie. Acesta, văzînd că tînărul călugăr, nu se obicĭnuĭa cîtușĭ de puțin cu traĭul călugăresc, se hotărî a l pune la canoane. Atîta ĭ-a fost de ajuns Zodiaculuĭ de maĭ tîrziŭ, pentru a jura o ură neînpăcată în potriva stărițuluĭ.

In înțelegere cu ceĭ cincĭ călugărĭ, Zodiacu hotărăște să ucidă pe stariț. Planul săŭ însă n'a izbutit, căcĭ a fost trădat de către unul din complicĭ.

*

Gonit fiind din mînăstire, a intrat ca slugă la un proprietar din comuna Dragomireștĭ.

Aci, luîndu-se la ceartă cu un servitor, l-a străpuns cu cuțitul, rănindu-l grav. Travestit, a fugit în Bucureștĭ, unde s'a băgat dascăl la biserica Sărindaru.

După o ședere de maĭ bine de 7 anĭ, urîndu-i-se, se decide a se întoarce la mînăstire.

*

Se duce la o mînăstire din Moldova, al căreĭ nume ne scapă, de unde după cîțĭ-va anĭ pleacă la S-tul Munte.

Intorcîndu-se apoĭ peste maĭ mulțĭ anĭ în țară, s'a stabilit în Bucureștĭ.

Din călătoria la S-tul Munte, a dus cu dînsul o fată ca de vre-o cincĭ anĭ, pe care spunea că o luase de suflet.

S'a dovedit însă că acolo avusese relațiunĭ amoroase cu fata unuĭ hagiŭ, pe care o sedusese și care dăduse naștere fetițeĭ pe care zodiașul o luase de suflet.

*

Cînd a împlinit copila vîrsta de un-sprezece anĭ, monstrul a violat-o și apoĭ a continuat a avea relațiunĭ cu dînsa pînă la vîrsta de 15 anĭ.

Atuncĭ o povățuĭește să intre la stăpîn și o duce el însușĭ la o prostituată.

Din cînd în cînd, fata, acum demoralizată, se ducea de împărțea așternutul cu bătrînul.

Acum treĭ anĭ, șefuluĭ siguranțeĭ i s'aŭ denunțat unele din faptele luĭ Zodiacu, maĭ cu seamă prezența unor fete nevrîstnice în locuința sa, și a șĭ făcut imediat cercetărĭ. A găsit într'adevăr două fete tinere. Acestea trimise înaintea parchetuluĭ aŭ fost eliberate, de oare-ce s'a constatat că nu eraŭ dezvirginate.

*

Astă-zĭ D. prim-procuror Sărățeanu va ridica sigiliile de la casa unchĭașuluĭ și va face o perchiziție.

Se crede că se vor descoperi lucrurĭ surprinzătoare.

D. Popovicĭ, inspector de poliție, a fost însărcinat de D. Sărățeanu să continue cercetările, spre a afla dacă în adevăr mătușa fetițeĭ care s'a găsit în casă la Zodiacu după moartea acestuĭa, a dat ea însășĭ copila pe mîĭnile bătrînuluĭ satir.

N.

CHESTIUNI EXTERNE

Crecii contra Austrieĭ

— Prin fir telegrafic —

Trupele din Creta. Insurgențiĭ contra Austrieĭ.—O dezmințire.—Protestul Grecieĭ.—Anexarea Creteĭ.— O nouă amînare. — Atitudinea Anglieĭ.—Alianța franco-engleză.

Trupele din Creta

Canea, 14 Martie. — O companie rusească de 120 tiraliorĭ, venind din Odessa, a debarcat azĭ.

Canea, 14 Martie. — Contra-amiralul Sami-Pașa a debarcat o mare cantitate de munițiunĭ și ĭarbă de pușcă.

O luptă a ținut toată ziua în jurul satelor Tsikalaria, Nerkuron și Daxan. Greciĭ aŭ tras tunurĭ de pe micul fort Malaxa asupra floteĭ turceștĭ, care se afla în baĭa Suda.

Engleziĭ aŭ debarcat la Candia; 400 de rușĭ aŭ descins la Retymo.

Insurgențiĭ contra Austrieĭ

olonia, 14 Martie.— „Gazeta de Colonia“ anunță că insurgenții aŭ tras asupratorpiloruluĭ austro-ungar „Ester“.

Constantinopol, 14 Martie.— Inlocuirea valiluluĭ din Adana, prin Hussein Iubilmi, fost guvernator din Maan în Syria, a satisfăcut pe ambasadoriĭ puterilor.

Patriarhatul armean a trimis pe vicarul episcopuluĭ din Sivas la Tokat.

O dezmințire

Constantinopol, 14 Martie.—Știrea dupe care niște ofițerĭ germanĭ și rușĭ se află p lîngă trupele turceștĭ de la graniță este falșă, și tot așa și știrea care anunță prezența unor ofițerĭ germanĭ pe corăbiile escadreĭ turceștĭ.

Escadra turcească a sosit la baĭa Besika, unde va rămîne concentrată pentru a executa manevre.

Protestul Grecieĭ

Atena, 14 Martie. — Miniștriĭ puterilor aŭ primit la 4 ore o notă protestînd în contra blocăreĭ insuleĭ Creta. Această notă zice că din cauza blocăreĭ, pe viitor va fi cu neputință de a importa cereale în Creta. Pe de altă parte, populația acesteĭ insule se aprovizionează întot-d'a-una de afară, și e de datoria guvernuluĭ grec, în vederea legăturilor ce unesc pe Grecĭ cu populația cretană, de a face cunoscut aceste considerațiunĭ președinților puterilor, căcĭ consecințele ce ar putea să rezulte de aci, nu ar corespunde de loc sentimentelor umanitățeĭ.

Anexarea Creteĭ.

Bombardarea insurgenților la Malaxa a provocat emoțiunea cea maĭ dureroasă. Ziarele de seara protestează cu indignare.

Delegațiĭ cretanĭ publică o broșură protestînd în contra autonomieĭ, preferind maĭ bine jugul otoman ca după răscoala de la 1866. Europa nu va putea înăbuși sentimentul național al poporuluĭ cretan și singura soluțiune ce poate să primească Creta este unirea sa cu Grecia.

O nouă amînare

Atena, 14 Martie.—Prințul moștenitor a amînat în ultimul moment plecarea sa; nu va pleca probabil de cît peste treĭ zile.

Știrile privitoare la niște negocierĭ între puterile marĭ și Grecia, par neîntemeĭate.

Atitudinea Anglieĭ

Londra, 14 Martie.—Camera Comunelor.—*D. Curzon declară că se poate ca puterile să ĭa în considerație propunerea Grecieĭ în privința retrageri de odată a trupelor turceștĭ și greceștĭ din insula Creta. Guvernul britanic este pentru rechemarea îndată a trupelor turceștĭ.*

Alianța franco-engleză

Paris, 14 Martie.—Marchizul de Salisbury a făcut D-luĭ Hanotaux o vizită care a ținut o oră.

D. Hanotaux a înapoĭat după amiază vizita sa marchizuluĭ de Salisbury. Intreținerea între aceștĭ douĭ oamenĭ de Stat a durat maĭ mult timp.

Marchizul de Salisbury a plecat apoĭ la Nissa.

OFICIALE

Aŭ fost numițĭ și transferațĭ D-niĭ Daniel I. Monăstireanu, licențiat al facultățeĭ juridice din Iașĭ, actual judecător-sindic la tribunalul din acel oraș, judecător de instrucțiune la tribunalul Fălciŭ, în locul D-luĭ Emanuel M. Stroicĭ, permutat.

D. Mihail Ionescu-Ghinea, licențiat al facultățeĭ juridice din Iașĭ, actual judecător de instrucțiune la tribunalul Roman, judecător-sindic la tribunalul Iașĭ, în locul D-luĭ Dimitrie I. Monăstireanu.

D. Emanuel M. Stroicĭ, doctor în drept de la facultatea din Lipsca, actual judecător de instrucțiune la tribunalul Fălciŭ, în aceeașĭ calitate la tribunalul Roman, în locul D-luĭ Mihail Ionescu-Ghinea.

D. Nicolae Cernat, licențiat al facultățeĭ juridice din Bucureștĭ, actual supleant la tribunalul Neamțu, judecător-sindic la tribunalul Teleorman, în locul D-luĭ Ștefan Dragomirescu, demisionat.

D. Constantin Gheuca, doctor în drept de la facultatea din Liege, fost supleant de tribunal, supleant la tribunalul Neamțu, în locul D-luĭ Nicolae Cernat.

D. Grigorie Lehliu, fost inginer de județ, este numit în postul vacant de inginer-șef al serviciuluĭ drumurilor din județul Ialomița.

Sînt transferațĭ și numițĭ următoriĭ ingineri în serviciul technic județian, pe ziua de 16 Martie 1897, și anume:

D. Victor Zamfirescu, actual șef al serviciuluĭ drumurilor din județul Vasluĭ, în aceeașĭ calitate, la județul Dolj, în locul D-luĭ C. Tzăpîrdea, trecut în altă funcțiune.

D. Titus Dunka, actual șef cu titlu provizoriŭ al serviciuluĭ drumurilor din județul R.-Sărat, în aceeașĭ calitate la județul Vasluĭ, în locul D-luĭ inginer Victor Zamfirescu.

D. Emanoil Piteșteanu, actual șef al serviciuluĭ drumurilor din județul Olt, este transferat, pe cale disciplinară, în aceeașĭ calitate, la județul Muscel, în locul D-luĭ George Savuicu, demisionat.

D. Hristea Panaitescu este rechĭemat în cadrul de activitate, conform alin. IX de sub acelașĭ articol, și se reintegrează în postul de inginer-șef al serviciuluĭ drumurilor din județul R.-Sărat, în locul D-luĭ Dunka, trecut la alt județ.

D. Costache Tancovicĭ este numit în funcțiunea de ajutor al directoruluĭ arestuluĭ preventiv din Vlașca.

Intrunirea din Londra

(Corespondență specială)

Londra, 9 Martie, 1897.

Pĭața Trafalgar

Timpul cel răŭ făcea să se creadă că întrunirea ce se anunțase pentru Duminecă în pĭața Trafalgar se va amîna. Totușĭ, contrariŭ părerilor multora, pĭața pe la 3 ore gemea de un public numeros, ferestrele vecine eraŭ înțesate de lume. Puțin după aceea aŭ sosit maĭ mulțĭ deputațĭ purtînd rozeta Grecieĭ la butonieră.

Steagul albastru al Grecieĭ fîlfîĭa pretutindenĭ.

Pe la orele 3.30, sosesc și D-niĭ Stidru și Couper cu steagurĭ greceștĭ și fură primițĭ de public cu entuziasm.

Discursurile

D. Debits, membru în consiliul comunal din Londra, ĭa cuvîntul în mijlocul ovațiunilor celor maĭ călduroase. El spune că ar fi un păcat de neĭertat pentru omenire și libertate, dacă Englitera ar lua parte la siluirea Grecieĭ.

Grecia este demnă de onoare, ĭar nicĭ de cum de pedeapsă, de oare-ce a luat cu curaj apărarea fraților eĭ. (Aplauze).

Două curente

A maĭ adăugat că sînt acum două curente: unul al guvernelor, carĭ apără pe lașĭ și altul al popoarelor, carĭ susțin libertatea. Cel de-al douilea este pentru Grecia și cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ va supravĭețui.

După D. Debits, ĭa cuvîntul D. Cliford și zice că în ast-fel de împrejurărĭ grele, nu trebuĭe să decidă voința guvernelor ca în țările absolute, ci în țările libere, ca Anglia, trebuĭe a se consulta voința poporuluĭ. El termină zicînd că D. Balfour nu va fi lăsat în pace pînă nu va declara categoric că nicĭ un vas englez nu va întrebuința forța în contra Grecieĭ.

D. Croux, luînd cuvîntul, zice că se miră foarte mult de aceĭ carĭ șĭ-aŭ făcut studiile în Grecia și decĭ aŭ avut timp destul ca să studieze patriotizmul poporuluĭ grec, și carĭ reîntorcîndu-se în țara lor și intrînd în Camera comunelor, uĭtă eroizmul și se gîndesc la lire sterlinge. (Aplauze).

Felicitărĭ regeluĭ Grecieĭ

D. Stidmon zice că la întrunirea trecută s'aŭ trimis îmbărbătărĭ regeluĭ Grecieĭ, acum i se trimit felicitărĭ pentru menținerea hotărîrilor sale.

Aŭ maĭ vorbit încă mulțĭ, zicînd că întreaga Europă occidentală este pentru Grecia.

Moțiunea

După aceea se redigează o moțiune din partea comitetuluĭ, destinată lorduluĭ Salisbury.

Prin această moțiune se felicită cretaniĭ pentru că aŭ reușit să scuture jugul păgîn, se felicită Greciĭ pentru purtarea lor demnă de toată laudă.

Președintele împreună cu toțĭ oratoriĭ constituĭe comitetul, care să remită moțiunea marchizuluĭ Salisbury.

Grec.

Evenimentele din Orient

Apucăturĭ turceștĭ

Primim de la corespondentul nostru din Constantinopol următoarele știrĭ:

Intr'un consiliŭ de miniștri ținut alaltă-ĭerĭ la palat, discutîndu-se despre războĭul grecoturc, s'a ivit o ceartă între Fuad Pașa și Hassan Pașa, ministrul marineĭ. Acesta susținea că Turcia trebuĭe să declare războiŭ Grecieĭ. Fuad Pașa a acuzat atuncĭ pe Hassan Pașa că vrea războiul pentru a putea fura maĭ bine. Ministrul Hassan Pașa ripostînd prin insulte, Fuad Pașa scoate revolverul și trage asupra ministruluĭ două focurĭ. Ministrul se ascunsese sub masă și numaĭ grație intervenireĭ sultanuluĭ a putut scăpa.

Kiamil pașa

Se vorbește de numirea luĭ Kiamil Pașa în funcțiunea de mare vizir. Această numire ar semnifica o împăcare a sultanuluĭ cu Anglia, de oare-ce Kiamil este un cunoscut filo-englez.

Comitetele armene

Comitetele armene din Constantinopol lucrează cu multă activitate:

Aceste treĭ comitete se împart în treĭ categoriĭ: Prevestitor, Amenințător și Executor. Primul șĭ-a îndeplinit rolul cînd cu măcelurile din Septembrie 1895. Al douilea în măcelurile din Iulie 1896. Acum a treilea, „Executor“, se pregătește să arunce Constantinopolul în aĭer cu dinamită.

Guvernul turc ĭa toate măsurile pentru a împĭedica acțiunea comitetelor, dar venalitatea polițieĭ turceștĭ și apoĭ energia cu care lucrează comitetele armene fac ca populațiunea din Constantinopol să aștepte cu groază evenimentele ce se pregătesc.

In lagărul coloneluluĭ Vassos

Un gazetar italian, care a vizitat acum în urmă lagărul grec din Creta, spune că colonelul Vassos ĭ-a declarat că trupele greceștĭ vor rămîne la postul lor întîmplîndu-se orĭ și ce.

Trupele greceștĭ sînt foarte bine echipate și aŭ o ținută admirabilă. Lagărul lor este înconjurat de munțĭ înalțĭ, așa că foarte greŭ ar putea fi atacat de armatele inimice.

In lagărul coloneluluĭ Vassos se află socialistul italian Barbato cu un mare număr de voluntarĭ italianĭ.

Rezistența

Colonelul Vassos a declarat în mod oficial ziaruluĭ italian că este hotărît sa lupte contra trupelor europene, dacă acestea îl vor ataca saŭ sili să părăsească Creta.

Voluntariĭ italianĭ aŭ adăugat că în contra trupelor europene vor merge ceĭ d'întîĭ voluntariĭ europenĭ, pentru ca să vadă dacă soldațiĭ europenĭ vor trage în frațiĭ lor.

Confederația slavă

Oficioasul bulgar Mir *scrie următoarele cu privire la confederația slavă din Peninsula Balcanică:*

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

34

PE DRUMUL CRIMEI

Partea a doua

PE DRUMURILE MARI

VII

— Ce meșteșug aĭ?

— Am fost ucinic într'o fabrică de țesut.

Bătrînul tăcu și-șĭ văzu de bucătărie.

Pe masă era un ziar „Le Petit Mantais“.

Charlot îl luă ca să-l citească, încălzindu-șĭ picĭoarele la foc.

La fapte diverse ziarul povestea crima din casa grădinaruluĭ, în toate amănuntele.

Charlot închise foaĭa, tremurîndu-ĭ mîna.

Ișĭ șterse fruntea inundată de nădușeală, ĭar ochiĭ i se păinjiniră un moment.

Pentru dînsul nu maĭ era nicĭ o îndoĭală: asasinul grădinaruluĭ era Boroville.

Baniĭ proveneaŭ de la crima aceasta.

Și din baniĭ aceĭa mîncase dimineața, grație acestor banĭ dormise așa de bine și tot din baniĭ aceĭa avea să mănînce peste puțin!...

Iĭ veni amețeală.

Simțĭa că se dărîmă, ca să zicem așa, și cădea de pe scaun.

O mînă viguroasă îl sprijini.

— Eĭ! mititelule, adormĭ?

Era hangiul.

Ișĭ veni în fire și încercă să zîmbească.

— Da, zise. E așa de cald aci!

Se ridică nu tocmaĭ zdravăn pe picĭoare.

Eși puțin afară, la răcoare și apoĭ se întoarse înzdrăvenit.

Hangiul îĭ arătă o masă gata.

— Poțĭ să le spuĭ camarazilor D-tale să se scoboare.

Charlot se urcă.

Criquet tocmaĭ se deșteptase.

Cît despre Boroville, se trezise cu desăvîrșire și-șĭ spăla capul într'un lighĭan cu apă înghețată.

După cincĭ minute eraŭ la masă.

Vesta luĭ Boroville era uscată și nu se maĭ vedea nicĭ o urmă de sînge.

— Nu mănîncĭ? zise Boroville către Charlot care nu-șĭ maĭ putea lua ochiĭ de la vesta asasinuluĭ.

— Nu.

— Nu-țĭ e foame?

— Nu.

— Nu eștĭ bolnav? întrebă Criquet cu grijă.

— Nicĭ de cum. Nu lua seama.

I se părea copiluluĭ că nu vede de cît sînge pretutindenĭ.

Ar fi voit să-l înștiințeze pe Criquet, de cît cum să facă fără să dea bănuelĭ luĭ Boroville.

După masă, Boroville băŭ ĭar rachiŭ.

Voĭa să-l silească pe Charlot, ca să-l imiteze, dar copilul se împotrivi.

Cît despre Criquet se măsură cu banditul.

— Aĭ să te îmbețĭ! zicea Charlot.

— Nu, nu zicea Criquet, cu limba greoaĭe.

Pe sub masă Charlot îl împingea cu picĭorul, dar nu pricepea.

Se mutară în odaĭe și continuară să bea.

Peste puțin, Criquet și pe urmă Boroville, căzură și adormiră.

Singur Charlot rămăsese dezolat.

Pe ce mîĭnĭ căzuse!

Dacă justiția l-ar descoperi împreună cu Boroville, l-ar fi acuzat de complicitate cu asasinul.

Trebuĭa să plece.

Se încercă să deștepte pe Criquet, dar infirmul nicĭ nu se mișcă.

Il zgudui, îl pișcă, îĭ turnă apă rece pe față, — nimic.

Trebuĭa oare să-l părăsească pe Criquet?

Ezită; dar groaza fu maĭ puternică, maĭ ales oroarea.

Scrise cu creĭonul cîte-va liniĭ pe carĭ le strecură în buzunarul luĭ Criquet.

In scrisoare zicea:

Criquet dragă, am fugit.

Nu putem rămîne nicĭ o zi prietenĭ luĭ Boroville.

Astă-seară voĭam să-țĭ povestesc multe lucrurĭ; dar nu eraĭ în stare să mă ascultĭ.

Adio.

Știĭ unde mă duc.

Caută să mă întîlneștĭ pe drumul mare; dacă nu mă întîlneștĭ înainte de a ajunge la Saint-Remy, vom fi încă odată despărțițĭ.

Vreaŭ să ĭaŭ pe Bertina cu mine ca să ne ducem să căutăm de lucru.

Nu spune nimic luĭ Boroville.

Dar te rog, bunul meŭ Criquet, nu maĭ sta nicĭ un minut cu dînsul, saŭ veĭ fi pĭerdut; da, Criquet, pĭerdut cu desăvîrșire.

Deschise o fereastră, se scoborî și se depărtă repede.

Suspină gîndindu-se la Criquet.

Băgase de seamă că infirmul asculta cu înlesnire pe Boroville, nu de frică, dar printr'un fel de admirație.

Boroville avea tot ce-ĭ lipsea luĭ Criquet: forță și frumusețe.

De-a-lungul drumuluĭ, Charlot cerși din casă în casă.

Figura luĭ interesantă ațîța interesul, așa că rare orĭ era refuzat.

Se culca prin grajdurĭ, coșare, orĭ unde apuca.

Ast-fel ajunse la Saint-Remy.

Nu îndrăzni să se ducă numaĭ de cît în sat. unde l-ar fi recunoscut vre-un lucrător.

Seara, după ĭeșirea din ateliere, avu norocul să întîlnească pe o fetiță anume Desirée, care știĭa el că e discretă.

Se ducea acasă dîndu-se pe ghĭață.

Fiind că era întuneric, fata nu-l recunoscu de odată.

Iĭ spuse încet cum îl chĭamă și cercetă numaĭ de cît despre Bertina.

Desirée îĭ spuse tot ce se petrecuse: bunătățile luĭ Mabillot pentru Bertina, care drept mulțumire îĭ furase ceasornicul; descoperirea ceasornicului în patul Bertineĭ, interogatorul, arestarea, tot.

— Mîĭne, zise fata, trebuĭe să plece la Maubeuge.

— E închisă în pivniță?

— Nu. Tot bunătatea D-luĭ Mabillot.

— Dar unde?

— In odăița care e alăturĭ cu bĭuroul.

— Ah!...

Și se duse plîngînd.

Desirée se apucă să lunece din noŭ pe ghiață fără să se maĭ gîndească la Charlot.

Acesta se puse jos la un chilometru departe de fabrică și începu să se gîndească.

Bertina culpabilă de furt! Era cu putință? Nu, această acuzație ascundea un mister pe care avea să i-l explice Bertina.

Mica Desirée maĭ vorbise de cîte-va orĭ despre bunătățile luĭ Mabillot!...

Se schimbase oare Mabillot?

Pe la 10 ore se întoarse spre fabrică.

Nu văzu lumină la ferestrele luĭ Mabillot. Contra-maestrul dormĭa, de sigur.

De cea-l'altă parte a grădĭneĭ se acățără pe zid.

— Numaĭ să mă recunoască Bull, ișĭ zise băĭatul.

Cîte-va pĭetre căzînd, produseră oare-care zgomot.

Cîĭnele era în cușca luĭ.

Ieși mîrîind, mirosi și de odată se repezi în partea unde era Charlot.

Se îngrijise să păstreze o bucată de pîĭne ca să mănînce dimineața.

Rupse jumătate și o aruncă boxuluĭ.

Cîĭnele nu băgă de seamă și mîrîĭa mereŭ.

Atuncĭ îĭ vorbi... Bull surprins, tăcu...

Incepu să-șĭ aducă aminte.

Se apropie, dădu din coadă... și se hotărî să înghită bucata de pîĭne.

Atuncĭ Charlot se lăsă jos, mîngîĭe pe Bull... și fiind că bunul dobitoc era să înceapă a lătra de bucurie, îĭ ținu fălcile cu mîna și-l potoli vorbindu-ĭ încet.

Alergă spre fabrică, sări din noŭ peste zid și se află în curte.

Acolo, de frica vre-uneĭ surprinderĭ, stătu un moment liniștit.

Dar nu văzu nimic suspect.

Străbătu curtea și se îndreptă spre bĭuroŭ.

Ah! cum îĭ bătea inima gîndindu se la Bertina!

Se apropie de fereastră și bătu încet chĭemînd-o:

— Bertina! Bertina!

Fata adormise pe scaun.

De odată sări în picĭoare, spăĭmîntată.

Vocea venea de la fereastră.

O recunoscu și se repezi spre geam.

Nu vedea nimic, dar inima îĭ spunea că e Charlot.

Și atuncĭ strigă, nebună de bucurie:

— Charlot! Dragă Charlot!

(Va urma).

Nu există un act formal care fondează alianța bulgaro-sîrbo-muntenegreană, și nicĭ nu e nevoĭe de un asemenea act căcĭ aceste state sînt legate prin interesele lor comune.

Inţelegerea între Bulgaria, Serbia şi Muntenegru are de scop menţinerea păceĭ în Orient.

Germania și Creta

Din Belgia se telegrafiază că un mare număr de deputaţĭ vor propune guvernuluĭ german ca să rechieme vaporul „Kaiserin Augusta“ din Cret, de oare-ce Germania n'are de ce se amesteca în chestia orientală.

Această propunere este susţinută de majoritatea Camerelor germane.

15,000 voluntarĭ

In conferinţa şefilor comitetelor revoluţionare, care a avut loc la Larissa, aceştia aŭ comunicat guvernuluĭ englez că îĭ pot pune la dispoziţie 15 miĭ de voluntarĭ *bine armaţĭ şi carĭ cunosc perfect localităţile Macedonieĭ.*

Anglia și Germania

Neînţelegerile între Anglia și Germania asupra măsurilor de luat contra Grecieĭ, se rezumă în modul următor:

Germania cere ca să se blocheze Pireul pentru a lovi Grecia drept în inimă, căcĭ de alt-fel pentru pacificarea Creteĭ, ar fi nevoĭe de 50 de miĭ de soldaţĭ. Anglia se pune din punctul de vedere că Europa n'are ce căta în Grecia, de oare-ce chestia este pacificarea Creteĭ, iar nu a Grecieĭ și trebuĭe dar să aştepte cu răbdare rezultatele blocăreĭ Creteĭ.

După cum se vede dar, Germania voieşte să pună cît de ĭute capăt incidentuluĭ cretan, pe cînd Anglia, din contră, caută să-l amîne mereŭ.

Val.

Crima din Rîmnicu-Sărat

O crimă oribilă s'a săvîrșit ĭerĭ în comuna Sihlea, din judeţul R.-Sărat.

Femeĭa Maria Stan era de mult certată cu bărbatul săŭ și nicĭ nu maĭ trăĭaŭ împreună. Bărbatul intentase proces de divorţ, și pînă la pronunţarea hotărîreĭ pleacă în Dobrogea, ca să-și caute de afacerĭ.

*

Acum cîte-va zile, se întorsese în Sihlea, pentru a scoate de la primăria de acolo niște acte ce-ĭ trebuĭaŭ.

Primarul a refuzat să-ĭ satisfacă cererea și acesta a reclamat prefectuluĭ și parchetuluĭ.

Substitutul venind la Sihlea, a început cercetările în localul Primărieĭ.

In timpul cînd se făcea ancheta, femeĭa Maria a intrat în primărie și s'a repezit cu un bricĭ asupra soţuluĭ săŭ, căruĭa ĭ-a tăiat nasul cu desăvîrșire.

Bucata a căzut jos.

Apoĭ, cuprinsă de o furie nebună, femeĭa a spintecat cu bricĭul obrazul drept al bărbatuluĭ săŭ de la ochĭ și pînă la gură atît de adînc, în cît carnea s'a deslipit de oase și atîrnă în jos.

Pe urmă femeĭa s'a repezit la sub-prefect, voind a-l tăia și pe acesta.

Din fericire însă, a fost apucată pe la spate de unul d'intre ceĭ de faţă, care a dezarmat-o.

*

Legată cot la cot, furioasa femeĭe a fost dusă la R.-Sărat, unde a fost depusă în arest.

Nenorocitul bărbat a fost condus la spital într'o stare disperată.

INFORMAŢIUNĬ

Sosirea corpuluĭ luĭ Al. Lahovari

Azĭ, la orele 9, cu trenul de Vîrciorova a sosit în Capitală corpul regretatuluĭ bărbat de stat, Al. Lahovari. Peronul găreĭ era înţesat de lume, toţĭ fruntașiĭ partiduluĭ conservator eraŭ de faţă.

De la gară, corpul a fost transportat la biserica Albă.

Pe tot parcursul de la gară pînă la biserică, corul mitropolieĭ a intonat imnurĭ. Cortegiul era compus de o lume imensă.

Biserica este decorată într'un mod cît se poate de artistic, de către distinsul architect Ciocîrlan.

Sicriul în care este așezat corpul defunctuluĭ, a fost pus pe un catafalc înalt, pe ale căruĭ trepte sînt presărate florĭ și plante. Cosciugul e înfășurat în drapelul tricolor și d'asupra sa sînt așezate coroanele rudelor maĭ apropiate, precum și o panglică pe care este scris: „A notre maitre, regretes; Legation de Paris“. D'asupra sicriuluĭ, pe plafonul bisericeĭ, este atîrnat un baldachin cu o dublă coroană de ștejar și frunze de palmier aurite.

De la această coroană, pleacă patru drapale ale baldachinuluĭ și se termină la arcadele ferestrelor, de carĭ sînt atașate cu cîte o floare mare. De desubtul coroaneĭ se află o candelă aprinsă.

Cele patru panourĭ, de la Naos și Cantecumen, sînt drapate cu negru și conturul lor e limitat cu ghirlande de foĭ de ștejar aurite și argintate.

Extremitățile ghirlandelor sînt terminate cu panglicĭ în culorĭ naționale.

*

Toate fotoliurile din Naos rezervate familieĭ, sînt drapate în negru.

Tronul episcopal și amvonul sînt îmbrăcate în zăbranic.

La dreapta sicriuluĭ, pe o mică estradă sînt așezate perne de catifea în roșu, purtînd cordoanele și decorațiile răposatuluĭ.

Pe panoul de asupra acesteĭ estrade este fixată o pajură cu cifra defunctuluĭ și un drapel național în doliŭ și frunze de palmier aurite.

Patru făcliĭ ard la cele patru colțurĭ ale catafalculuĭ.

*

Ca fațadă, s'a respectat liniile architecturale, întinzîndu-se negru numaĭ pe fețele plane. La dreapta și la stînga fațadeĭ, sînt așezate două cartușe cu monograma răposatuluĭ. D'asupra acestor cartușe, este drapelul învelit în crep, înconjurat de frunze de palmier aurite.

*

In stînga de la linia superioară a frontispiciuluĭ pleacă un val negru, terminîndu-se în partea dreaptă.

La intrarea bisericeĭ sînt așezate două pĭedestale pe carĭ staŭ vase cu simbolul eternitățeĭ (șerpĭ încolăcițĭ). Din aceste vase, în timpul serviciuluĭ va ĭeși fum de miresme.

*

Mîĭne, la ora unu, se va celebra serviciul funebru, de către mitropolitul primat, însoțit de înaltul cler.

N.

Din cauză că D. Aurelian a reluat tratativele cu D. Dim. Sturdza şi de astă-dată arată mult maĭ multă dispoziţie de împăcare, D. Dim. Sturdza a dat ordin tuturor sturdziştilor funcţionarĭ, decişĭ a demisiona ca manifestaţie, să-şĭ maĭ oprească demisiile în buzunar.

Toţĭ ceĭ deja demisionaţĭ vor continua a gira afacerile pînă ce se vor sfîrşi tratativele relative la remaniare,

De alt-fel sturdziştiĭ se laudă, că dacă D. Aurelian nu remaniază ministerul după placul D-luĭ Sturdza, se va face o monstră demonstraţie prin demisiunĭ. Eĭ spun că şĭ-aŭ depus deja demisiile pînă şi maĭ multe sute de profesorĭ şi învăţătorĭ. Aceste demisiĭ sînt în mîĭnile revizorilor şi inspectorilor.

Natural că în aceste zvonurĭ răspîndite de sturdziştĭ trebuĭe să facem parte şi reclameĭ.

Eĭ fac gălăgie mare ca să sperie guvernul; în realitate numărul demisiilor cu care ar putea manifesta, ar fi foarte neînsemnat.

Noile înaintărĭ în armată se vor face pe ziua de 8 Aprilie.

Săptămîna viitoare se va întruni la ministerul de războĭ comisiunea de generalĭ-inspectorĭ pentru a alcătui tabloul înaintărilor.

D. Al. Culoglu, prefect de Brăila, a demisionat. D-sa voiește să ĭa un loc în magistratură.

Astă-zĭ s'a deschis Curtea cu Juraţĭ din Capitală.

Primim din Rusciuk următoarea declaraţiune pe care o publicăm textual:

Limbagĭul preseĭ romîneştĭ contra poporuluĭ bulgar, a făcut o rea impresiune în Bulgaria, de oare-ce poporul bulgar nu este vinovat de politica anti-naţională a guvernuluĭ D-luĭ Stoiloff.

Ivanoff

Odată cu numărul de astă-zĭ, se distribuĭe cetitorilor şi abonaţilor noştri importantul discurs al amiculuĭ nostru V. Gh. Morţun, deputatul colegĭuluĭ al II-lea de Roman, discurs rostit în Cameră cu ocaziunea discuţiuneĭ legeĭ Caseĭ Rurale.

Cetitorĭĭ dar, sînt rugaţĭ a cere vînzătorilor, chĭoşcarilor şi tuturor depozitarilor ziaruluĭ, odată cu numărul de astă-zĭ, acest supliment care este absolut gratuit.

D. dr. Smervol, medicul despărțireĭ a treĭa din Iași, făcînd inspecție în pĭața St.-Anton a găsit pe la diferițĭ măcelarĭ, carne descompusă. De asemenea a găsit la măcelarul N. Mafteĭ o mare cantitate de cîrnațĭ preparațĭ din carne putredă.

Toate Camerele de Comerciŭ din țară aŭ înaintat ministeruluĭ domeniilor budgetele lor.

Sturdziștiĭ caută a împĭedica prin toate mijloacele aducerea la ordinea zileĭ în Senat a legeĭ Caseĭ Rurale.

Se știe că această lege se află în secțiunile Senatuluĭ.

Două secțiunĭ însă nu s'aŭ pronunțat asupra, eĭ și membriĭ lor refuză de a se aduna ca să treacă timpul pînă la 24 Martie, cînd e vorba să se închidă seziunea Corpurilor Legĭuitoare.

In timpul acesta, eĭ vor să se voteze în Senat numaĭ indigenate și micĭ proĭecte de legĭ de interes local. Camera în acest interval va vota budgetele.

Unul d'intre senatorĭ care stăruĭe mult în aceste secțiunĭ ca legea Caseĭ Rurale să nu treacă, e D. general Catargiŭ.

Direcțiunea generală a serviciuluĭ sanitar a însărcinat pe D. inspector sanitar Popovicĭ, să se ducă la Botoșanĭ, pentru a lua măsurĭ contra epizotieĭ, care s'a declarat în accea localitate.

Amicul nostru V. Gh. Morțun a maĭ primit următoarea telegramă:

Onoare nobiluluĭ fiŭ al Romînieĭ, care în momentele cele maĭ critice ale patrieĭ noastre, a ridicat vocea tare în favoarea unuĭ popor ce luptă necontenit contra tiranieĭ.

Cantzopol și toţĭ eleniĭ din Roșiorĭ.

Consiliul sanitar al armateĭ s'a întrunit din noŭ ĭerĭ seară, pentru a lua măsurĭ contra conjuctiviteĭ care bîntue cu furie o mare parte din armata noastră.

Dr. Felix a supus ministruluĭ de interne raportul asupra lucrărilor făcute la congresul internațional de la Veneția.

Cititoriĭ găsesc în pag. IV-a BURSELE.

ADEVĔRUL ILUSTRAT de mîĭne, Lunĭ, 17 Martie, are următorul sumar:

Varsing, nuvelă, de G.

Mîngîĭere, versurĭ, de Radu D. Rosetti.

Zăpăcita, nuvelă, de Prolo.

Tot amar, versurĭ, de I. Bălănescu.

Patrioţiĭ din Creta, de X.

Invenţiunĭ și noutăţĭ.

Sporul ţiganuluĭ, snoavă, de D-tru Stănescu.

Bandiţiĭ Americeĭ, roman, de Henry Leturque.

Cîntece populare, culese de D-niĭ Drăghicescu și Dragu.

Ciupiturĭ, de Inventar.

Poșta redacţieĭ, de Secretar.

Pe drumul crimeĭ, roman.

ALTE PREMII

In numărul de astă-zĭ publicăm o listă nouă de premiĭ.

Numărul mare de cererĭ ce am primit pentru cele publicate în ultima listă, neputîndu-se satisface, rugăm pe cetitoriĭ carĭ aŭ deja sumele trimise să bine-voiască a-și alege premiĭ din noua listă de astă-zĭ.

Jocurĭ și distracţiĭ, etc.

ILUSTRAŢII:

Teodor Delyannis, ministru-președinte al Grecieĭ.

O femeĭe răpită de Turcĭ.

Demonstraţiunĭ populare la Atena.

Războĭul greco-turc. (Vînzare publică de arme în Atena).

Corpurile Legĭuitoare

DE LA CAMERĂ

— Prin telefon —

Şedinţa de la 15 Martie, 1897.

D-niĭ St. Filipescu și Mărgăritescu cer D-luĭ Aurelian ca cu ocazia votăreĭ budgetuluĭ ministeruluĭ de domeniĭ să se prevadă în budget suma necesară pentru înfiinţarea a două pepiniere de viţă americană, una la Drăgășanĭ și alta la Odobeștĭ.

D. Aurelian consimte.

*

D. Skileru cere transformarea gimnaziuluĭ real din T.-Jiu în gimnaziŭ clasic și depune o petiţie în acest senz din partea cetăţenilor de acolo.

*

D. Aurelian citeşte decretul pentru prelungirea seziuneĭ parlamentare pînă la 24 Martie.

D-sa roagă Camera să trecă în secţiunĭ, spre a se ocupa cu maĭ multe proĭecte de lege importante, carĭ sînt în legătură cu budgetele.

*

D. Poenaru-Bordea întreabă ce se face cu legea patentelor și timbruluĭ și dacă ministrul ad-interim, și le însușește?

D. Aurelian răspunde că aceste legĭ aŭ trecut prin secţiunĭ, prin urmare comitetul delegaţilor se va înţelege cu ministrul de finanţe. Dar sînt alte legĭ maĭ importante — zice D. Aurelian,—precum legea poziţieĭ ofiţerilor etc., carĭ n'aŭ trecut încă prin secţiĭ.

*

Se intră în ordinea zileĭ.

D. Aurelian roagă pe D. Ciocazan să renunţe la interpelarea sa în chestia crizeĭ ministeriale, de oare-ce criza s'a aplanat.

*

D. Ciocazan refuză, fiind că lucrările sînt tot încurcate și cere de la D. prim-ministru un răspuns clar.

D. Aurelian inzistă din noŭ.

DE LA SENAT

Sedinta de la 15 Martie 1897

D. V. Lascar depune proĭectul de lege prin care se hotărăște că de aci înainte statul va fi obligat să cumpere de la fabricile de hîrtie și cartonaje din ţară, hîrtia și cartonajele necesare autorităţilor.

D-sa cere urgenţa și Senatul o admite.

D. V. Lascar depune și proĭectul de lege relativ la răscumpărarea tîguluĭ Rădăuţĭ din judeţul Dorohoĭ.

Se votează indigenatele D-lor N. T. Faranga, Ion Marandinescu și G. Rusu.

ULTIMA ORA

Bombardarea Saloniculuĭ

Din Atena se telegrafiază că flota greacă se prepară pentru bombardarea portuluĭ Salonic, în caz cînd flota europoană ar bloca Grecia.

In acelașĭ timp, trupele greceștĭ vor intra pe teritoriul turc.

Situaţiunea e maĭ încordată de cît orĭ cînd.

Ultimele noutăţĭ literare

16 Martie

Aŭ apărut și se pot găsi în *Sala noastră de Depeşĭ* următoarele:

Fr. H. Giddings: Principes de sociologie, ouvrage traduit de l'anglais et précédé d'une préface par le Vicomte Combes de Lestrade. . . . . Leĭ 8 —

M. Vignes: La science sociale, d'apres les principes de Le Play et de ses continuateurs, 2 volume legate . . . . . „ 20 —

Sigismond Balicki: L'état comme organisation coercitive de la société politique „ 6 —

Antonio Labriola: Essai sur la conception matérialiste de l'histoire. . . . . „ 3 50

Karl Marx: Misère de la philosophie; réponse à la philosophie de la misère de M. Proudhon . . . . „ 3 50

Dr. A. Vazeille: La question sociale est une question de méthode. . . . . „ 2 —

Enrico Ferri: Socializme et science positive (Darwin-Spencer-Marx). . . . . „ 4 —

Max Nordau: Paradoxes sociologique. „ 2 50

La Revue Socialiste, numărul de Martie, cu următorul sumar: Politique internationale de George Renard; A propos des affaires d'Orient par Pierre Deloire; Mouvement sooial par Adrien Veber; L'Allemagne socialiste en 1896 par H. Thurond; L'Education intellectuelle par Paul Buquet; Revue de la presse étrangère par Pierre Boz; La question sociale devant les corps élus par le Dr. Delon; Chronique théatrale par Gaston Stregler, etc. etc. Preţul leĭ 2.

Spectacole

Sîmbătă, 15 Martie, 1897.

TEATRUL NAȚIONAL.— *Porcarul și M. S. Vodă,* dramă în 3 acte și 12 tabl. după Vega, de D. V. A. Urechiă. Dansurĭ naţionale, executate de D. Moceanu și eleviĭ săĭ.

Duminecă, aceeașĭ reprezintaţie.

TEATRUL BULEVARD. — *Batalionul de dame.— Demonul de aur, Bianca Desroches, José Hurgini.*

CIRCUL SIDOLI.— Reprezintaţie.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — din Bucureşti 14/26 Martie 1897.

VIENA	
Napoleonul. . .	Fl. 9.525
Rubla . . .	» 126.75
Credit. Anstalt.	» 358.75
Cred. fonc. austr.	» 436. »
» ungur	» 395. »
Drum de fier austr.	» 341.20
Lombards. . . .	» 82.50
Alpines.	» 80.60
Losuri turceşti.	» 44. »
Renta Romînă 5%	» — »
Rentă perp. austr.	» 100.70
» arg. »	» 100.75
» aur »	» 122.45
» » ungară	» 121.75
Schimb Londra .	» 119.70
Paris . . .	» 47.575
Berlin. . . .	» 58.675
Amsterdam	» 99. »
Belgia	» 47.5
Italia . .	» 45.10
Tendinţa calmă	
Francofurt	
Renta Romînă 5%	Fl. 99.65
» 4%	» 86.70
BERLIN	
Napoleonul	16.225
Rubla	216.25
Disconto	20 .75
Schimb Londra . .	20.39
» Paris	81.05
» Amsterdam .	168.50
» Viena	—
» Belgia . . .	80.65
» Italia. . . .	76.75
Ren. Rom. 5%	Fl. 99.25
» 1890 4%	» 87 40
» 1891 4%	» 87.40
» 1896 4%	» 87.40
Imp. mun. Bucur.	» 99.60
Tendinţa	
PARIS	
Banca Otomană . .	» 507.50
Losurile Turceşti .	» 86.50
Impr. Egyptian . .	» 539. »
» Helenic . . .	—
Drum de fier austr.	» 731 »
Alpines	» 180.
Renta Fran. 3½%	» 106.32
» 3%	—
Ren. Romînă 5%	» 93.25
» » 4%	» —
» » 1896 4%	» —
Ren. Italiană . . .	» 89.65
» Ungară . . .	—
Schimb Londra . . .	» 25.15
» Paris . . .	—
» Amsterdam	» 205.75
» Berlin . . .	» 122.15
» Belgia . . .	» 31.32
» Italia . . .	» 51.18
Tendinţa slabă	

Impr. de stat romîne	
5% Ren. perpetuă.	lei 104½
5% » amor. 1881 .	» 100¼
5% » » (im. 1892	» 99½
5% » » din 1893	» 99½
5% » » 1894 int.	» 96½
4% » » (im. 32½ milioane)	» 87¼
4% » » (im. 50 milioane)	» 87¾
4% » » (im. 274 milioane)	» 88
4% » » (im. 45 mil.) 1891	» 87¾
4% » » (im. 120 mil.) 1894	» 87¾
4% » » (im. 90 mil.) 1896	» 88
» C.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale)	» 102½
10 Oblig. Casei Pensiunii. a 300 lei	» 297
Imprumuturi de oraşe	
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1883	lei 96½
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1884	» —
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1888	» —
5% Oblig. Comunei Bucureşti 1890	» 97½
Idem Iaşi 1895	» 93½
Imprumuturi de Societăţi	
5% Scr. fonc. rurale	lei 92¾
5% » urb. Buc.	» 88¾
5% » » Iaşi	» 84¾
6% Obl. Soc. Bas. art.	» —
Acţiuni	
Banca Naţ. Romîniei	lei —
Banca Agricolă	» —
Banca Romîniei	» —
Soc. asig. Dacia-Rom.	» —
» » Naţională	» —
» » reas. Patria	» —
» rom. con. fab. p.	» —
» de Basalt artific.	» —
» Letea	» —
» pen. fabr. hîrtiei Bistriţa	» —
» furn. mil. încăl.	» —
» cal fer. tramway	» —
Acţ. Soc. Baia Cest.	» —
Schimbul	
Londra	25.32½/25.31¼
Paris.	100.55.50
Francia. . . .	—
Viena.	2.11½/2.11⅜
Berlin	124.10.124
Belgia.	99.85
Elveţia	—

BURSA CEREALELOR

(Prin fir telegrafic)

14/26 Martie 1897.

Din streinătate		Din ţară			
LONDRA					
Grîu preţul minim. .	79.318	Grîu hc. 5600	1. 57	p. 10.
Porumb.	30.114	» » 1000	» 56½	» 9.70
Grîu preţul maxim. .	—	Por. » 6000	» 57½	» 5.20
ANVERS		» » 12200	» 56¼	» 4.95
Grîu	17. »	» » 1800	» 58¾	» 5-25
Porumb.	9.314	» » 1880	» 9½	» 8.28
NEW-YORK		» » 11000	» 58½	» 5.50
		» c 1100	» 6 gk.	» 8.22½
		» » 15300	» 56	» 5.35
		Sec. » 1500	» 58⅛	» 7.
		Orz » 17 v	» 48¾	» 8.30
		S. in » 800	» —	» 11.11
Grîu	30.618	Por. » 3000	» 58¾	» 5.20
Porumb.	30.518			

CUPON

16 MARTIE, 1897

Acest cupon, tăiat din gazetă şi trimis *Sălei de depeşi a Adevĕrului*, dă drept la unul din premiile din lista din numărul de azi. El este valabil pînă la 21 Martie inclusiv.

Premii noui

Valoarea redusă a cărţei, indicată în lista de premii, se expediază la adresa *Sălei de Depeşi a Adevĕrului* prin mandat poştal, pe al căruĭ cotor, în dos, se lipeşte cuponul şi se indică premiul dorit. Pentru a se evita corespondenţe lungĭ, este bine ca cititorul să indice şi alte cîte-va cărţĭ ce i s'ar putea trimite la caz dacă sorţiĭ ar decide în favoarea altuĭa premĭul ales. A se adăuga în mandat pe lîngă valoarea cărţeĭ şi *porto*, conzistînd pentru cărţĭ broşate saŭ planşe 10 la sută din valoarea acestora, ĭar pentru cele legate 15 la sută din valoare.

Cărţi franceze

Dupiney de Vorepierre. Dictionnaire-Encyclopédie. Dictionnaire Français illusté et Encyclopédie universelle, ouvrage qui peut tenir lieu de tous les Vocabulaires et de toutes les Encyclopédies. Publication nouvelle ornés d'ennviron 20.000 figures. [4 volume marĭ în 4-o. In loc de fr. 90 leĭ 45.

Racine Chefs-d'oeuvre du théatre français. Andromaque-Britannicus.—Fhédre—Athalie — Les Plaiodeurs. Un volum elegant legat, avînd pe lîngă multe gravurĭ în text şi portretul autoruluĭ. In loc de leĭ 12 se dă cu lel 8.

Cornéille Chefs-d'oeuvre du théatre français. Le cid—Horace—Cinna—Polyeucte—Le menteur. Un volum elegant legat, ilustrat, şi cu portretul autoruluĭ. In loc de leĭ 12 se dă cu leĭ 8.

Mollière Chefs-d'oeuvre du théatre français. Les precieuses ridicules. — Le Misanthrope—L'avare—Les femmes savantes—Le Bourgeois gentilhomme—Le malade imaginaire—Un volum elegant legat, frumos ilustrat şi avînd portretul luĭ Molière. In loc de leĭ 12 se dă cu leĭ 8.

Chez les Hacke. Le geste, un mare volum în 8°, ilustrat de renumitul artist Henri Lanos; tratînd despre cuvîntul Gest în general şi arătînd prin ilustraţiunĭ gesturile oamenilor marĭ ca Hugo, Napoleon. Bismarck, Gambeta, Thiers, etc., etc. In loc de leĭ 10 se dă cu leĭ 6.

Alte albume ilustrate:

Figaro Salon, colecţie complectă în 6 fascicole, conţinînd maĭ multe reproducerĭ în tipogravură, după principalele tablourĭ expuse în saloanele anuale. Colecţie complectă. In loc de leĭ 12 se dă cu leĭ 7.25.

Henry Havard. Un peintre de Chats. Madame Henriette Ronner. Un mare album legat, cu un număr de planşe gravate, după marele pictor de acest gen Henriette Ronner. In loc de leĭ 20 se dă cu leĭ 10.

Planşe gravate á l'eau forte

Lucrărĭ de artă datorite celor maĭ celebriĭ sculptorĭ şi pictorĭ:

Vremea frumoasă, după Heilbuth, reprezentînd două fete într'o barcă pe Sena, pe un timp liniştit de toamnă, una din ele conduce barca, ĭar cea-l'altă din faţa eĭ îşĭ îndreaptă privirea spre o lebădă care se apropie. In loc de leĭ 2 se dă cu 70 banĭ.

Glorificarea legeĭ, după Baudry, reprezentînd decoraţiunile uneĭ sălĭ marĭ de audienţă a Curţeĭ de Casaţie din Paris. Justiţia este reprezentată în această gravură printr'o femee care ţine în mînă o cumpănă. In loc de leĭ 2 se dă cu 70 banĭ.

Invingătoriĭ Bastilieĭ, După Flameng. Scena se petrece în faţa Bastilieĭ. Un prizonier cu capul sîngerînd şi susţinut de către un tînăr, este zdrobit de către adversarul săŭ. In loc de leĭ 2 se dă cu 70 banĭ.

Cărţi romîneşti

Max Nordaŭ, Degenerare, traus din limba franceză de Vermont şi Streitman. In loc de leĭ 2 50 să dă cu 1.25.

Louis Kuhne; Noua ştiinţă de vindecare, întemeĭată pe principiul unităţeĭ tuturor boalelor, şi vindecarea lor fără doctorĭ şi fără operaţiĭ potrivit acestuĭ principiŭ. In loc de leĭ 5 se dă cu leĭ 3.

Memoriile Regeluĭ Carol I al Romînieĭ, 2 volume. In loc de leĭ 4 se dă cu leĭ 1.

Robert Scheffer, (fost secretar al regineĭ Elisabeta), Mizerie regală. In loc leĭ 2 se dă cu 75 banĭ.

I. C. Hinţescu, Cea maĭ nouă carte de bucate a bucătărieĭ romîne, franceze, germane şi maghĭare. In loc de leĭ 5 se dă cu leĭ 2.

Zamfir C. Arbore, In Exil, din amintirile mele. In loc de leĭ 2.50 se dă cu leĭ 1.50.

Chiţibuş, Scrisorĭ către iubita, a doua ediţie. In loc de leĭ 2 cu 60 banĭ.

Doctor Rappaport, Sănătatea copiilor colecţie complectă pe anul 1896. In loc de leĭ 10 se dă cu leĭ 3.50.

P. Ispirescu, Legende saŭ Basmele Romînilor, adunate din gura poporuluĭ. ultima ediţiune. In loc de leĭ 4 se dă cu leĭ 2 30.

TIPOGRAFIA „ADEVERUL"

Posedând caractere speciale pentru cărţi de vizită este în poziţiune a satisface orice comandă cu multă eleganţă şi preţ avantagios.

Tipografia ziaruluĭ «Adevărul» asortată cu caractere nouĭ de litere efectuiază or-ce lucrărĭ atingătoare de această artă.

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncel Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda